"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଶିବବାବା ତୁମର ସବୁ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, କଥାରେ ଅଛି - ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ରହିଲେ କାଳ କଣ୍ଟକ ଦୂର ହୋଇଯାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଜ୍ଞାନବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ କେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥାର ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍କା ଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ଥିବ ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ କରୁଛି ତାହା କେବେ କ୍ଷୟ ହୁଏ ନାହିଁ କି ଲିଭିଯାଏ ନାହିଁ । ମୋ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ରହିଛି, ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନବାନ କୁହାଯିବ । ନଚେତ୍ ସାରା ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଉଡ଼ିଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? କେଉଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି? ଏହି ସମୟରେ ବାବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିତା ରୂପରେ ପାର୍ଟ ଅଛି, ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ଅଛି ଏବଂ ଗୁରୁ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତିନୋଟିଯାକ ଅଭିନୟ ଭଲ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସେ ପିତା ବି ଅଟନ୍ତି - ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟନ୍ତି । ଛୋଟ ବଡ଼ ବୃଦ୍ଧ ଯୁବକ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଏକାପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପିତା, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ବେହଦର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବ କି ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଜାଣିଛୁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବବାବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛୁ । କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ବୁଦ୍ଧିରେ ସବୁ ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରାଟ ରୂପର ଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଥିବ । ଆମେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛୁ, ପୁଣି ଆମେ ଦେବତା ହେବୁ, ତା'ପରେ କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହେବୁ । ଏହା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ନା । ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି କଥା ଆଉ କାହାର ମଧ୍ୟ ମନେ ନ ଥିବ । ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ପତନର ସାରା ରହସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଉତ୍ଥାନରେ ଥିଲେ ପୁଣି ପତନକୁ ଆସିଛୁ ଏବେ ମଝିରେ ଅଛୁ । ଏବେ ଆମେ ଶୁଦ୍ର ବି ନୋହୁଁ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇନାହୁଁ । ଯଦି ଏବେ ପକ୍କା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଯାଇଛୁ, ତେବେ ଶୁଦ୍ରର ଚାଲିଚଳନ ହେଉ ନ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ରପଣିଆ ଆସିଯାଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - କେବେଠାରୁ ପାପ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛ? ଯେବେଠାରୁ କାମ ଚିତାରେ ଚଢ଼ିଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହୁଛି । ଉପରେ ରହିଲେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ବାବା, ପୁଣି ତା'ପରେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ । ଏହି କଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମନେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ, ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛୁ । ତା'ପରେ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ବଂଶାବଳୀରେ ଆସିବୁ । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେବୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପୁଣି ଫେରିଯିବୁ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ବାଜୋଲି ଖେଳ ବା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାଜୋଲି (ପାଦ ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ଲଗାଇ ଲେଉଟିବା) ଖେଳର ଉଦାହରଣ ଦେଇ ବାବା ତୁମକୁ ବହୁତ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ବହୁତ ହାଲୁକା କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍□ାରା ନିଜକୁ ବିନ୍ଦୁ ଭାବି ତୁରନ୍ତ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । ଛାତ୍ରମାନେ ଶ୍ରେଣୀରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ କେବଳ ପାଠ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ । ସେହିଭଳି ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ଏବେ ଆମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ପୁଣି ଏହିଭଳି ଚକ୍ର ଲଗାଇବୁ । ଏହି ଚକ୍ର ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ଘୁରୁଥିବା ଦରକାର । ଏହି ଚକ୍ର ଆଦିର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଛି, ସେ ସବୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ର । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସଠିକ୍ ଚିତ୍ର ରହିଛି, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲା । ତେଣୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଭକ୍ତି କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ଜ୍ଞାନ ଦାତା, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପିତା ଏବେ ମିଳିଲେ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ଜଣାଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥାଏ । ଏ କଥା କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣାଥିଲା କି ତୁମେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିଛ । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ହିଁ ଜଣାପଡିଲା ଯେ, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଆଗରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାମ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତେବେ ପ୍ରଜାପିତା ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କର ଏତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ପୋଷ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ପୋଷ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ରୂପରେ ତ ତୁମେ ସବୁ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି କେତେ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଉପରେ ଯେପରି ତାରାମାନେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି, ଦୂରକୁ କେତେ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ । ଆତ୍ମା କେବେ ଛୋଟ ବଡ଼ ହୁଏ ନାହିଁ । ହଁ, ତୁମର ପଦ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା, ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେବତା କହୁଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପିତା, ଚନ୍ଦ୍ରମା ମାଁ କହୁଛନ୍ତି । ବାକି ଆତ୍ମାଗଣ ସବୁ ନକ୍ଷତ୍ର ତାରା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ରୂପରେ

ଏକାଭଳି ଛୋଟ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଆସି ପାର୍ଟଧାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଦେବତା ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ହେଉଛ ।

ଆମେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛୁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦେବତା ହୋଇଯିବା । ତେବେ କ୍ରମଅନୁସାରେ କିଛି କିଛି ଫରକ ତ ରହିବ ନା! କେହି କେହି ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତ କେହି ଆତ୍ମା ପୂରା ପବିତ୍ର ହୋଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ଜ୍ଞାନକୁ ଟିକେ ମାତ୍ର ଜାଣୁ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିବା ଦରକାର । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ତ ଜାଣିବେ ନା । ବିନାଶ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିଯିବ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ନିଶ୍ଚିତ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜାଣି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଆସିଥିବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମତ ତ ବହୁତ ରହିଛି ନା । ତୁମର ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ । ତୁମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ପାଇ କ'ଣ ହେଉଛ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ ମତ, ଦ୍□ିତୀୟରେ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ହେଲା ଦେବତା ମତ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମତ କିଏ ପ୍ରଦାନ କଲେ? ବାବା ହିଁ ଦେଲେ । ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ହିଁ ତୁମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥାଏ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହିଁ ଆସି ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁହାଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛି । ସେହିମାନେ (ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ) ପୁଣି ନିଜ ଉପରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀର ଉପାଧି ଲଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସମ୍ମିଳନୀମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ, ତୁମେ ହିଁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ତ' ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯିଏକି ଏହିଭଳି ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢ଼ି ନିଜକୁ ଉପାଧି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ' ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶିବବାବା ହିଁ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ତମଃପ୍ରଧାନ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆ । ସମସ୍ତେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରରୁ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ବାବାଙ୍କର ଉପାଧି, କେଉଁଠି ଏହି ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଉପରେ ଉପାଧି ରଖାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହାନ୍ ଆତ୍ମା ତ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ତମଃପ୍ରଧାନ ମନୁଷ୍ୟ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ରଜଃଗୁଣୀ ସମୟରେ ରଜଃଗୁଣୀ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ରହିବେ, ତମଃଗୁଣୀ ନୁହେଁ । ବର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ ନା । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ, ଆଗରୁ ତ' ଆମେ କିଛି ବି ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏବେ ବାବା କେତେ ସମଝଦାର ବା ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କେତେ ଧନବାନ୍ ହେଉଛ । ଶିବବାବାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର ଅଟେ । ଶିବବାବାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର କ'ଣ? (ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର) । ଶିବବାବାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର କାଳ କଣ୍ଟକ ଦୂର । ବାବା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ସିଏ ନିଜେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବେହଦକୁ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏତେ କୋଟି-କୋଟି ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଶରୀର ରୂପୀ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବେହଦର ନାଟକ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ସିଂହାସନରେ ହିଁ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଜଣଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହ ମିଶି ନ ଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଆକୃତି ଅଲଗା ଅଲଗା, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ପ୍ରକୃତିକୃତ । ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କିଭଳି ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ରେକର୍ଡ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ । ଏହାଠାରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ସାରା ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି ଯିଏକି ଏହିଠାରେ ହିଁ ବଜାଇଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ତ କେହି ଅଭିନୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଯାଉଛ । ଏହା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରକୁ ଜାଣିପାରନ୍ତି । ସେ (ବାବା) ଜ୍ଞାନ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି । ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ହିଁ ତୁମେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ଯେ ବାବା ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରେ ବୃକ୍ଷର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ' କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସାରା ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଯାଉଛ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କିଛି ଜାଣି ନ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ପୁଣି ତୁମେ ପୂରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ହୋଇନାହଁ । ଏବେ ତ ଭଲ ଭଲ ପିଲା ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ପୁଣି ଶୁଦ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ମାୟାଠାରୁ ପରାସ୍ତ ହେବା । ବାବାଙ୍କ କୋଳରୁ ବାହାରିଯାଇ ରାବଣର କୋଳକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର କୋଳ, କେଉଁଠି ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାର କୋଳ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପୁଣି ସେକେଣ୍ଡରେ ପୂରା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି - କିଭଳି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଥାଏ । ଆଜି ବାବାଙ୍କର ହୁଅନ୍ତି, କାଲି ପୁଣି ମାୟାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ରାବଣର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ବଞ୍ଚାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଅ ତେଣୁ କେହି କେହି ବଞ୍ଚି ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛ କେହି ବୁଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର । କେତେ ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଠି ତୁମେ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଛ ନା । ତୁମକୁ ଜଣା ଅଛି କିଭଳି ଆମେ ଏହି ଚକ୍ର ଲଗାଇଥାଉ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି ଯେ, ଏହିଭଳି କର । ଭଗବାନୁବାଚ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କର ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ହେଲା ନା । ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଦ୍ରରୁ ଦେବତା କରିବାକୁ ଆସିଛି । ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି ଶୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ତୁମେ ଜାଣିଛ

କଳିଯୁଗ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ତିଆରି ହୋଇଛି ସେ ସବୁଥିରେ ରହିଛି ମନୁଷ୍ୟ ମତ । ଈଶ୍□ର ତ' ଶାସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗୀତା ଉପରେ ହିଁ କେତେ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀ ଗୀତା, ଟାଗୋର୍ ଗୀତା ଆଦି ଆଦି ଅନେକ ନାମ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଗୀତାକୁ ଏତେ କାହିଁକି ପଢ଼ନ୍ତି? କିଛି ବି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେହି ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟର ନିଜେ ନିଜେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ତାହା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରଚନା ହୋଇଛି ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ ମନୁଷ୍ୟ ମତରେ ତିଆରି ଗୀତା ପଢ଼ିବା ଦ୍□ାରା ଆଜି ସଂସାରର ଏହିଭଳି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଛି । ଗୀତା ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ ନା । ତାହା ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ଅଟେ ନା । କେତେ ଧର୍ମ ରହିଛି, ଯିଏ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର ସେହି ନାମ ହିଁ ଚାଲିଥାଏ । ଜୈନୀ ଲୋକମାନେ ମହାବୀର କୁହନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାବୀର-ମହାବୀରଣୀ ଅଟ । ତୁମର ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ଦିଲ୍□ାଡା ମନ୍ଦିରରେ ରହିଛି । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ତଳେ ଯୋଗ ତପସ୍ୟାରେ ବସିଛନ୍ତି, ଉପରେ ରାଜତ୍□ର ଚିତ୍ର ରହିଛି । ଏହା ରାଜଯୋଗର ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ (ସଠିକ) ମନ୍ଦିର । ପୁଣି କିଏ କ'ଣ ଆଉ କିଏ ଆଉ କ'ଣ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ମାରକୀ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧି ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଠିକ୍ ଭାବରେ କରିଛନ୍ତି ପୁଣି ଯିଏ ଯାହା ନାମ କହିଲେ ତାହା ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ନମୂନା ରୂପରେ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରେ ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ସଂଗମଯୁଗର ରାଜଯୋଗ ହିଁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ । ଆଦିକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖିଛ । ଆଦି ସଂଗମଯୁଗକୁ କୁହ କିମ୍ବା ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କୁହ । ସଂଗମଯୁଗର ଦୃଶ୍ୟ ତଳେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରେ ରାଜତ୍□ର ଚିତ୍ର ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦି ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଦ୍□ାପରଯୁଗ । ଅନ୍ତିମ ସମୟକୁ ତ' ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ଏ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପୂରା ଯାଦଗାର (ସ୍ମାରକୀ) ରହିଛି । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ପୁଣି ବାମମାର୍ଗକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଆନ୍ତି । ଦ୍□ାପର ଯୁଗରୁ ବାମମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ମାରକୀ ପୂରା ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ରହିଛି । ସ୍ମାରକୀ ଭାବରେ ବହୁତ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ସବୁ ଚିହ୍ନ ରହିଛି । ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ (ଭାରତରେ) ହିଁ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ହିଁ ଏଠାରେ ରାଜତ୍□ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ନା । ପୁଣି ପରେ କେତେ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଶିଖ୍‌ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ହେଲେ ସେମାନେ ନିଜର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିବେ । ମିଲେଟ୍ରିବାଲା ମଧ୍ୟ ନିଜର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ କୃଷ୍ଣ କିମ୍ବା ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିବେ । ହନୁମାନ୍, ଗଣେଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ କରିବେ । ଏହି ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିଭଳି ଘୂରୁଛି, କିଭଳି ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ, ପାଳନା ହେଉଛି - ଏହା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ରାତ୍ରିର ହିଁ ଗାୟନ କରାଯାଏ, କାରଣ ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ଚକ୍ରରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ, ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ ତ ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ରଖନ୍ତୁ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ରଖନ୍ତୁ । ବ୍ରହ୍ମା ରାତ୍ରି ଓ ବିଷ୍ଣୁ ଦିନର ଅଟନ୍ତି । ସେହି ବ୍ରହ୍ମା ପୁଣି ରାତ୍ରିରୁ ଦିନକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଦିନରୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ରାତ୍ରିକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପୂରା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁ ନ ଥିବାରୁ ପୁଣି ନମ୍ବରବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ପଦ ପାଇଥାଆନ୍ତି । ଯିଏ ଯେତେ ଯୋଗ କରିବେ ସେତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବେ । ଭାରତ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କଠାରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ହିଁ ଅଟେ, ଯାହାକି ବେହଦର ବାବା ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ଇଂରେଜମାନେ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ଓ ଗଡ୍ ଫାଦର୍ (ଈଶ୍□ର ପିତା), ଲିବ୍ରେଟ୍ର (ମୁକ୍ତିଦାତା), ଗାଇଡ୍ (ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ) । ଏହାର ଅର୍ଥ ତ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ବାବା ଆସି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଆଇରନ୍ ଏଜ୍‌ରୁ (କଳିଯୁଗରୁ) ଉଦ୍ଧାର କରି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଏଜ୍‌କୁ (ସତ୍ୟଯୁଗକୁ) ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଏଜ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ତ' ତାକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ନା । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଦୈବୀ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଯେଉଁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ତାକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ବୁଦ୍ଧିକୁ ବେହଦ୍‌କୁ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବେହଦର (ବିଶାଳ) ନାଟକରେ କିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜ ନିଜର ଆସନରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି - ପ୍ରକୃତିର ଏହି ଖେଳକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସବୁବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହୁ ଯେ, ଆମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ, ଆମକୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୋଳ ମିଳିଛି । ଆମେ ରାବଣର କୋଳକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି, ବୁଡ଼ିଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ।

ବରଦାନ**:-** ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ପିଲର ଅର୍ଥାତ୍ ଖମ୍ବକୁ ଆଧାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବକୁ ବଢାଉଥିବା

ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।

ମାୟା ଦୁର୍ବଳ ସଂକଳ୍ପଗୁଡିକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ଖୁଣ୍ଟ ଲଗାଇଦେଇଥାଏ, ବାରମ୍ବାର ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦେଇଥାଏ ଯେ ଏଭଳି ତ ହୋଇଆସୁଛି, ବଡ ବଡ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି, ଏବେ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହୁଁ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ.... ଏହିଭଳି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଖୁଣ୍ଟ ଗୁଡିକ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଆହୁରି ମଜବୁତ କରିଦେଉଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିଭଳି ଖୁଣ୍ଟ ଗୁଡିକୁ ଆଧାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବକୁ ବଢାଅ । ସାକାର ରୂପରେ ବାବାଙ୍କ ସଂଗର ଅନୁଭବ କରି ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସବୁଠାରୁ ବଡ ଗୁଣ, ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରିୟ, ଲୋକ ପ୍ରିୟ ଏବଂ ସ୍□ୟଂ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***